

LEGE Nr. 42
din 06.03.2008
privind transplantul de organe, țesuturi și celule umane

Publicat : 25.04.2008 în Monitorul Oficial Nr. 81 art Nr : 273 Data intrării în vigoare : 25.10.2008

În scopul asigurării protecției drepturilor donatorilor și beneficiarilor de organe, țesuturi și celule umane, facilitării transplantului de organe, țesuturi și celule, contribuirii la salvarea vieții omenești sau la ameliorarea considerabilă a calității ei, precum și în scopul prevenirii comercializării părților corpului uman, în temeiul art.36 din Constituția Republicii Moldova,

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege constituie cadrul juridic de reglementare a transplantului tuturor organelor, țesuturilor și celulelor umane, cu excepția organelor reproductivă, țesuturilor, celulelor și organelor embrionare sau fetale, sîngelui și derivatelor din sînge.

Articolul 2. Noțiuni de bază

În sensul prezentei legi se definesc următoarele noțiuni:

organ - o parte vitală diferențiată a corpului uman, formată din diferite țesuturi care îi mențin structura, vascularizarea și dezvoltă funcțiile fiziologice cu un important nivel de autonomie;

țesuturi - toate părțile (formațiunile anatomice) ale corpului uman formate din celule;

celule - celule individuale sau conglomerat de celule care nu sînt legate prin nici o formă de țesut;

prelevare - procedeu prin care organele, țesuturile sau celulele donate devin utile pentru transplant;

transplant - activitate medicală cu scop de reconstituire a funcției organismului uman prin transfer echivalent de organe, țesuturi și celule de la un donator la un recipient. Transplantul poate fi de la o persoană la alta (alogenic) sau de la sine la sine (autolog);

donator - subiectul în viață sau decedat de la care se prelevă organe, țesuturi și/sau celule în scop terapeutic;

recipient - subiectul care beneficiază de transplant de organe și/sau țesuturi, și/sau celule umane;

bancă de țesuturi - unitate specializată a unui spital sau instituție care desfășoară activități de prelucrare, conservare, stocare și distribuție a țesuturilor și celulelor umane.

Articolul 3. Principiile de bază în domeniul transplantului

Principiile de bază în domeniul transplantului sînt:

a) protecția demnității și identității ființei umane și garantarea fiecărei persoane, fără discriminare, a respectării integrității și altor drepturi și libertăți fundamentale în cazul transplantului de organe, țesuturi și celule;

b) beneficiul terapeutic al recipientului prin oportunitatea transplantului de organe, țesuturi și celule de la un donator în viață sau decedat exclusiv în cazul dacă nu există metode terapeutice cu eficiență comparabilă;

c) asigurarea calității, prin respectarea standardelor și obligațiilor profesionale, în orice intervenții în domeniul transplantului de organe, țesuturi și celule;

d) trasabilitatea, prin garantarea identificării organelor, țesuturilor și celulelor destinate transplantului, în procesul prelevării, stocării și distribuției, de la donator la recipient și viceversa;

e) apărarea drepturilor și libertăților persoanei și prevenirea comercializării părților corpului uman;

f) accesul echitabil al pacienților la serviciile de transplant.

Capitolul II

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII ÎN DOMENIUL TRANSPLANTULUI

Articolul 4. Agenția de Transplant

(1) Agenția de Transplant, denumită în continuare Agenție, este o instituție publică cu statut de persoană juridică, subordonată Ministerului Sănătății, care realizează politicile și programele naționale de transplant de organe, țesuturi și celule umane, asigurînd pacienților acces egal la serviciile de transplant. Agenția este responsabilă de organizarea și supravegherea tuturor activităților de transplant la nivel național, inclusiv:

a) donarea și prelevarea de organe, țesuturi și celule;

b) întocmirea și ținerea listelor de așteptare ale recipientilor;

c) întocmirea și ținerea Registrului donatorilor de organe;

d) distribuția organelor, țesuturilor sau celulelor;

e) schimbul și transportul de organe, țesuturi și celule la nivel național și internațional;

f) selectarea instituțiilor și echipelor de transplant;

g) asigurarea implementării standardelor de calitate și siguranță cu privire la organe, țesuturi și celule;

h) asigurarea trasabilității tuturor organelor, țesuturilor și celulelor;

- i) monitorizarea și verificarea rezultatelor procedurilor de transplant;
- j) instruirea personalului medical și informarea publicului larg în probleme de transplant.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare, structura și efectivul-limită al Agenției se aprobă de Guvern.

Articolul 5. Modul de distribuție a organelor, țesuturilor și celulelor

(1) Organele, țesuturile și celulele vor fi distribuite pacienților conform listelor de așteptare, în baza regulilor de distribuție, aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Dacă în listă nu va fi identificat un recipient compatibil, Agenția poate autoriza distribuția organului, țesutului, celulelor unei alte instituții de transplant, recunoscute la nivel național sau internațional, cu care a încheiat acorduri bilaterale.

(3) Agenția are dreptul exclusiv de a autoriza importul organelor, țesuturilor și celulelor destinate transplantului și întreprinde toate măsurile ca acestea să corespundă standardelor de calitate și siguranță.

Articolul 6. Controlul calității

(1) Agenția stabilește și menține un sistem de control al calității și de testare a tuturor activităților de donare, prelevare, conservare, testare, stocare și distribuție pentru a garanta calitatea și siguranța organelor, țesuturilor și celulelor folosite pentru transplant. Măsurile de control și modalitățile de inspecție se aprobă de Agenție.

(2) În scopul garantării calității și siguranței organelor, țesuturilor și celulelor care urmează a fi prelevate și transplantate, Agenția este în drept să organizeze inspecții și să pună în aplicare măsuri de control adecvate privitor la:

a) activitatea băncilor de țesuturi, incluzând procedurile și activitățile efectuate în acestea în conformitate cu prezenta lege;

b) documente sau la alte înregistrări ce se fac în conformitate cu prezenta lege;

c) cazurile de reacții și efecte adverse grave.

(3) Inspecțiile vor fi organizate ori de câte ori este necesar, dar nu mai rar de o dată pe an.

Articolul 7. Identificarea, raportarea și investigarea efectelor adverse ale transplantului

(1) Agenția stabilește un sistem de identificare, raportare și investigare a efectelor adverse grave ale transplantului. Informația despre cazurile de efecte adverse va fi adusă la cunoștința tuturor medicilor specialiști implicați în transplant, precum și a instituțiilor de transplant.

(2) Persoanele și instituțiile autorizate în domeniul transplantului sînt obligate să raporteze imediat Agenției despre cazurile de identificare a efectelor adverse ale transplantului.

Capitolul III

AUTORIZAREA ACTIVITĂȚII DE PRELEVARE ȘI DE TRANSPLANT AL ORGANELOR, ȚESUTURILOR ȘI CELULELOR

Articolul 8. Activitatea de transplant

Orice activitate de transplant va fi desfășurată la cel mai înalt nivel profesional și conform standardelor etice.

Articolul 9. Autorizarea prelevării și transplantului

(1) Prelevarea și conservarea de organe, țesuturi și celule pentru transplant vor fi efectuate exclusiv în instituții medico-sanitare publice autorizate de Ministerul Sănătății, la propunerea Agenției. Criteriile de autorizare se aprobă de Guvern.

(2) Dreptul de a preleva organe, țesuturi și celule pentru transplant îl au doar medicii autorizați de Ministerul Sănătății, la propunerea Agenției, conform criteriilor aprobate de Guvern.

(3) Transplantul de organe, țesuturi și celule se permite numai în instituții medico-sanitare publice autorizate de Ministerul Sănătății, la propunerea Agenției. Criteriile de autorizare se aprobă de Guvern.

(4) Instituțiile medico-sanitare autorizate să efectueze prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule sînt obligate să prezinte rapoarte despre activitatea în cauză în modul stabilit de Ministerul Sănătății.

Capitolul IV

PRELEVAREA DE ORGANE, ȚESUTURI ȘI CELULE DE LA CADAVRU

Articolul 10. Condițiile prelevării de la cadavru

Organele, țesuturile și celulele pot fi prelevate de la persoana decedată numai în cazul în care decesul a fost confirmat potrivit criteriilor stabilite de Ministerul Sănătății.

Articolul 11. Modalitățile de confirmare a decesului

În cazul apariției unui potențial donator este necesar de a confirma decesul acestuia pînă la inițierea procedurii legale de donare. Decesul va fi confirmat prin una din următoarele proceduri:

a) după un stop cardiorespirator, iresuscitabil și ireversibil, la o persoană cu temperatura normală sau aproape normală, decesul se confirmă la un interval de minimum 5 minute după efectuarea tuturor

măsurilor de reanimare, pe parcursul cărora toate testele demonstrează fără dubii că nu există circulație sangvină spre creier și organele vitale;

b) la persoana cu schimbări ireversibile în centrele vitale ale creierului, decesul se confirmă prin teste (criterii) specifice, aprobate de Ministerul Sănătății, în timp ce funcția cardiorespiratorie este menținută artificial.

Articolul 12. Personalul medical care confirmă decesul

Medicii care confirmă decesul unui potențial donator vor fi alții decât medicii care participă nemijlocit la prelevarea unui oarecare organ, țesut sau celulă, participă la procedurile ulterioare de transplant sau sînt responsabili de îngrijirea unui potențial recipient.

Articolul 13. Consimțămîntul pentru donare

(1) Prelevarea este posibilă în cazul în care există consimțămîntul persoanei respective de dinainte de deces, exprimat în conformitate cu legea.

(2) Prelevarea nu se poate efectua sub nici o formă dacă, în timpul vieții, persoana decedată și-a exprimat opțiunea împotriva donării printr-un act de refuz, întocmit în formă olografă sau în altă formă legală.

(3) În cazul în care consimțămîntul lipsește, donarea este posibilă dacă nu a fost exprimat refuz în scris pentru donare din partea a cel puțin unui membru major al familiei, a altor rude de gradul I sau a reprezentantului legal al decedatului.

(4) Donarea este posibilă fără consimțămîntul rudelor apropiate sau al reprezentantului legal dacă nici una din rudele apropiate sau reprezentantul legal, după declararea legală a decesului, nu s-a adresat pentru a-și exprima opțiunea cu privire la donare, iar date despre rudele apropiate sau reprezentantul legal al persoanei decedate lipsesc.

(5) Prelevarea de organe, țesuturi și celule de la cadavru în cazurile medico-legale se va face cu consimțămîntul medicului legist, cu condiția că nu va compromite rezultatele autopsiei medico-legale.

Articolul 14. Respectul pentru corpul uman

Medicii care au efectuat prelevarea de organe, țesuturi și celule de la o persoană decedată vor asigura restaurarea cadavrului și a fizionomiei sale prin îngrijiri și mijloace specifice, inclusiv chirurgicale, în caz de necesitate, în scopul obținerii unei înfățișări demne a corpului defunctului.

Capitolul V

CONDIȚIILE DE PRELEVARE DE ORGANE, ȚESUTURI ȘI CELULE DE LA UN DONATOR ÎN VIAȚĂ. ATRIBUȚIILE COMISIEI INDEPENDENTE DE AVIZARE

Articolul 15. Condițiile de prelevare de la un donator
în viață

(1) Prelevarea de organe, țesuturi și celule de la un donator în viață este permisă doar în cazul în care lipsesc organe, țesuturi sau celule compatibile de la un cadavru.

(2) Prelevarea de organe, țesuturi și celule se poate efectua de la persoane în viață, avînd capacitate de exercițiu deplină, doar în cazul existenței consimțămîntului scris, liber, prealabil și expres al acestora și cu autorizarea Comisiei independente de avizare.

(3) Consimțămîntul în cauză se semnează numai după ce donatorul a fost informat de către medic asupra eventualelor riscuri și consecințe de ordin fizic, psihic, familial și profesional, rezultate din actul prelevării.

(4) Consimțămîntul pentru donare se va exprima în conformitate cu legislația privind drepturile și responsabilitățile pacientului și se va perfecta sub formă de acord informat, al cărui model se aprobă de Guvern.

Articolul 16. Condițiile de transplantare

(1) Transplantul se efectuează numai în scop terapeutic dacă nu există o metodă terapeutică alternativă de eficacitate comparabilă. Transplantul urmează a fi efectuat cu consimțămîntul scris al recipientului după ce acesta a fost informat asupra eventualelor riscuri și consecințe.

(2) În cazul minorilor sau persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu, consimțămîntul va fi dat de către părinți sau de către reprezentantul legal al acestora.

(3) În cazul în care recipientul se află în imposibilitatea de a-și exprima în scris consimțămîntul datorită unor împrejurări obiective și nu se poate lua legătura în timp util cu familia, iar întîrzierea ar conduce inevitabil la decesul pacientului, transplantul se va efectua fără consimțămîntul recipientului.

Articolul 17. Comisia independentă de avizare

(1) Prelevarea de organe, țesuturi și celule de la un donator în viață se efectuează cu autorizarea obligatorie a Comisiei independente de avizare.

(2) Comisia independentă de avizare se creează pe lângă Ministerul Sănătății și activează în baza unui regulament aprobat de Guvern.

(3) Comisia independentă de avizare va fi compusă din reprezentanți ai consiliului de experți al Ministerului Sănătății, un psiholog, un medic psihiatru, un reprezentant al Comitetului de etică, un reprezentant al Ministerului Afacerilor Interne specializat în problemele combaterii traficului de ființe

umane, un reprezentant al Procuraturii Generale. În componența comisiei nu pot fi incluse persoane încadrate în activitățile Agenției. Componența nominală a comisiei se aprobă de Guvern.

Articolul 18. Atribuțiile Comisiei independente de avizare

(1) Comisia independentă de avizare verifică respectarea drepturilor pacienților prevăzute de legislația privind drepturile și responsabilitățile pacientului, apreciază oportunitatea efectuării procedurii de prelevare, evaluează legalitatea și motivația procedurii de donare, asigurându-se că donatorul:

a) este informat referitor la natura procedurii, la eventualele riscuri și consecințe;

b) conștientizează procedura și eventualele riscuri;

c) este informat despre ilegalitatea acceptării unei recompense bănești pentru donare și că este în drept de a fi compensat pentru orice pagubă (daună) ce poate rezulta din procedura de donare, ținându-se cont de anumite cheltuieli sau pierderi care urmează a fi rambursate;

d) nu este constrâns în nici un fel să doneze organe, țesuturi sau celule;

e) conștientizează faptul că își poate retrage liber consimțământul pînă la începerea procedurii de donare.

(2) Comisia independentă de avizare verifică și apreciază dacă recipientul:

a) conștientizează natura și riscurile atât ale procedurii de prelevare de la donator, cît și ale procedurii de transplant;

b) este informat despre faptul că oferirea unei recompense pentru donare sau constrîngerea, cu aplicarea violenței ori cu amenințarea de a o aplica, pentru donarea de organe, țesuturi sau celule în scopul transplantului sau în alte scopuri sînt ilegale;

c) este informat despre faptul că donatorul își poate retrage liber și oricînd consimțământul pentru donare.

(3) Comisia independentă de avizare controlează dacă donarea se face în scop umanitar, are caracter altruist și nu constituie obiectul unei tranzacții materiale.

Articolul 19. Protecția persoanelor incapabile de a-și

exprima consimțământul referitor la
prelevarea de organe, țesuturi sau celule

(1) Nu pot fi prelevate organe, țesuturi sau celule de la o persoană care nu are capacitatea de a-și exprima consimțământul; excepție constituie prelevarea țesuturilor sau celulelor regenerative. În acest caz, prelevarea va fi autorizată de Comisia independentă de avizare, cu acordul reprezentanților legali ai donatorului sau al autorității tutelare, cu condiția că donarea va fi în beneficiul persoanei cu care donatorul se află în legătură de rudenie de gradul I (pentru donatorul minor, aceștia sînt fratele, sora), iar procedura în cauză comportă un risc minimal pentru donator.

(2) Prelevarea de țesuturi sau celule regenerative de la minori se poate face numai cu consimțământul autorității tutelare sau al fiecăruia dintre reprezentanții legali ai minorului.

(3) Refuzul scris, verbal sau în orice alt mod al minorului împiedică orice prelevare.

Articolul 20. Autorizarea procedurii de donare de la un donator în viață

Procedura de donare de la un donator în viață se autorizează de Comisia independentă de avizare dacă donarea propusă întrunește condițiile legale și este acceptabilă din punct de vedere etic.

Capitolul VI

SELECTAREA DONATORILOR ȘI STOCAREA ȚESUTURILOR ȘI CELULELOR

Articolul 21. Selectarea și examenul medical al donatorilor

(1) Toți donatorii selectați pentru prelevare vor trece în mod obligatoriu controlul clinic și de laborator, care să excludă orice boală infecțioasă, o posibilă contaminare sau risc pentru recipient.

(2) Prelevarea de organe, țesuturi și celule se permite doar în cazul în care donatorii au trecut examenul medical și au fost testați la prezența bolilor transmisibile, în conformitate cu standardele internaționale în domeniu.

Articolul 22. Stocarea, distribuția și utilizarea țesuturilor și celulelor

(1) Țesuturile și celulele prelevate, în cazul în care nu sînt folosite imediat pentru transplant, vor fi prelucrate, conservate, stocate și distribuite băncilor de țesuturi autorizate de Agenție. Banca de țesuturi răspunde de legalitatea obținerii și de controlul țesuturilor și al celulelor.

(2) Țesuturile și celulele pot fi importate și exportate numai de băncile de țesuturi autorizate de Agenție.

(3) Toate băncile de țesuturi autorizate vor activa conform standardelor internaționale, fiind inspectate cel puțin o dată la doi ani.

(4) Cu scop de transplant pot fi folosite țesuturile și celulele primite din băncile de țesuturi autorizate, inclusiv importate.

Capitolul VII

CODIFICAREA INFORMAȚIEI ȘI TRASABILITATEA.

ASIGURAREA DREPTULUI DONATORILOR ȘI RECIPIENȚILOR LA INFORMARE

Articolul 23. Codificarea informației și trasabilitatea

(1) În scopul asigurării trasabilității tuturor țesuturilor și celulelor, Agenția va institui un sistem unic de codificare care să furnizeze informații privind principalele caracteristici și proprietăți ale țesuturilor și celulelor. Cerința de trasabilitate se aplică și tuturor datelor pertinente privind produsele și materialele care vin în contact cu aceste țesuturi și celule.

(2) Agenția va asigura instituirea unui sistem de identificare a donatorului, în cadrul căruia fiecărei donări și fiecăruia dintre produsele asociate acestuia va fi atribuit un cod unic.

(3) Țesuturile și celulele vor fi identificate cu ajutorul unei etichete conținând informații sau referințe care permit stabilirea unei legături cu informațiile privind procedurile de obținere a țesuturilor și/sau a celulelor, preluările de către banca de țesuturi, precum și privind prelucrarea, stocarea și distribuția țesuturilor și celulelor.

(4) Băncile de țesuturi păstrează datele necesare pentru a asigura trasabilitatea în toate etapele. Datele necesare pentru trasabilitatea completă se păstrează cel puțin 30 de ani după utilizarea clinică. Datele pot fi stocate și în formă electronică.

(5) Cerințele de trasabilitate pentru țesuturi și celule, precum și pentru produsele și materialele care intră în contact cu acestea și care le afectează calitatea sau siguranța, se stabilesc de către Agenție.

Articolul 24. Acordarea informațiilor privind donarea și transplantul de organe, țesuturi și celule

(1) Medicii specialiști autorizați să preleve sau să transplanteze organe, țesuturi și celule vor oferi o informație precisă și într-o formă înțeleasă donatorului și recipientului sau persoanelor aflate în legătură de rudenie de gradul I cu aceștia.

(2) Rudele apropiate ale donatorului decedat vor fi informate despre necesitatea efectuării testărilor pentru stabilirea compatibilității donatorului, precum și despre consecințele testărilor.

(3) Donatorii în viață vor fi informați despre testările necesare pentru a stabili compatibilitatea donatorului, despre scopul și natura prelevării, precum și despre eventualele riscuri și consecințe.

(4) Recipientului i se va oferi toată informația despre natura procedurii, precum și despre eventualele riscuri și consecințe.

Articolul 25. Confidențialitatea informației

(1) Toate datele cu caracter personal, inclusiv cele genetice, referitoare la persoana de la care au fost prelevate organe, țesuturi sau celule și datele cu caracter personal referitoare la recipient, colectate în urma activității stipulate de prezenta lege, sînt confidențiale.

(2) Aceste date pot fi colectate, prelucrate și comunicate doar în conformitate cu reglementările cu privire la confidențialitatea informației ce ține de secretul medical și la protecția datelor cu caracter personal.

(3) Se permite colectarea, prelucrarea și comunicarea informațiilor medicale despre donatori sau recipienți în scopuri medicale și în scopul asigurării trasabilității.

Articolul 26. Cazuri speciale de comunicare a informației

Informația despre donator poate fi comunicată recipientului, iar cea despre recipient - donatorului, dacă ambele părți sînt de acord.

Capitolul VIII

INTERZICEREA OBȚINERII DE PROFITURI

Articolul 27. Interzicerea obținerii de profituri financiare

(1) Se interzice obținerea de profituri financiare ca urmare a donării de organe, țesuturi sau celule umane.

(2) Donatorii pot primi o indemnizație care se limitează strict la acoperirea cheltuielilor și a inconveniențelor, și anume:

a) recompensarea donatorilor în viață în legătură cu pierderea veniturilor și cu alte cheltuieli justificate, cauzate de donare sau de examinările medicale aferente;

b) achitarea cheltuielilor justificate pentru serviciile medicale legale sau serviciile tehnice aferente donării.

(3) Donarea și transplantul de organe, țesuturi și celule nu pot constitui obiectul unei tranzacții materiale.

(4) Se interzice popularizarea necesității transplantului de organe, țesuturi și/sau celule în scopul de a propune sau a obține profituri financiare sau avantaje corespunzătoare.

Articolul 28. Interzicerea traficului de organe, țesuturi și celule umane

(1) Se interzice traficul de organe, țesuturi și celule umane, precum și obținerea unor profituri financiare sau avantaje de la traficul corpului uman și părților lui.

(2) Traficul de organe, țesuturi și celule umane constituie infracțiune și se pedepsește în conformitate cu legislația penală.

Capitolul IX

FINANȚAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN DOMENIUL TRANSPLANTULUI

Articolul 29. Modalitățile de finanțare

(1) Finanțarea Agenției se efectuează de la bugetul de stat.

(2) Costul transplantului, investigațiilor, spitalizării, intervențiilor chirurgicale, tratamentului medicamentos, materialelor sanitare (igienice), îngrijirilor postoperatorii și orice alte cheltuieli legate de transplant pot fi acoperite:

a) din fondurile Companiei Naționale de Asigurări în Medicină;

b) de la bugetul de stat;

c) din plăți (taxe) ce revin pacienților, conform legii, pentru serviciile medicale;

d) din donațiile organizațiilor de binefacere sau ale altor persoane juridice, precum și ale persoanelor private ce nu sînt legate în mod direct de un transplant anume.

Articolul 30. Transparența finanțării

Ministerul Sănătății și Compania Națională de Asigurări în Medicină vor asigura un sistem transparent de colectare, evidență și utilizare a mijloacelor bănești destinate transplantului.

Capitolul X

RĂSPUNDEREA JURIDICĂ ȘI SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

Articolul 31. Răspunderea instituțiilor medicale și a personalului

(1) Dacă sănătatea donatorului sau a recipientului a fost afectată din cauza nerespectării standardelor, condițiilor și modalităților legale de prelevare și transplant de organe, țesuturi și/sau celule, instituția medicală în cauză răspunde față de persoanele nominalizate în conformitate cu legea.

(2) În caz de nerespectare a cerințelor prezentei legi și ale altor acte normative, medicii și alte persoane implicate în procesul de autorizare, avizare, donare și transplant de organe, țesuturi și celule umane răspund în conformitate cu legea.

Articolul 32. Soluționarea litigiilor

Litigiile care apar în procesul aplicării prezentei legi se soluționează în modul prevăzut de legislație.

Capitolul XI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 33

Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va adopta actele normative necesare pentru implementarea prezentei legi și asigurarea activității Agenției;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi.

Articolul 34

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr.473-XIV din 25 iunie 1999 privind transplantul de organe și țesuturi umane.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Nr.42-XVI. Chișinău, 6 martie 2008.